

gen kan forskellige benævnelser være brugt såsom plan, program, strategi, retningslinie, handlingsplan, indsatsplan, udbygningsplan eller andre benævnelser.

Det vil således som udgangspunkt være op til de planlæggende myndigheder at vurdere, om en bestemt planlægning er omfattet af lovforslagets bestemmelser om miljøvurderinger. Der kan være tale om en planlægning i sin helhed, eller der kan være tale den del af planlægningen, der fastlægger rammerne for fremtidige anlægstilladelser. Det afgørende for sådanne vurderinger vil være, om et planlægningsdokument mv. har en sådan karakteristisk og et sådant indhold, at det tilsigter at lægge rammer for projekter, der kan have væsentlige miljømæssige virkninger.

De planer og programmer, der omfattes af lovforslaget, skal være fastlagt i henhold til lovgivningen enten direkte i en lovbestemmelse eller efter regler fastlagt efter bemyndigelse i en lov eller ved andre administrative bestemmelser som fx cirkulærer o.lign. Planer og programmer, der ikke tilvejebringes i medfør af lovgivningen, er ikke omfattet.

I stk. 2 tillægges miljøministeren bemyndigelse til at bestemme, at planer og programmer, der i medfør af lovgivningen tilvejebringes af selskaber m.v. (juridiske personer) skal være omfattet af loven. Baggrunden herfor er, at EU-kommissionen i 2003 har udsendt en vejledning til medlemslandene "Gennemførelse af direktiv 2001/42 om vurdering af bestemte planer og programmers indvirkning på miljøet". I denne tilkendegives bl.a., at forpligtelsen til i givet fald at foretage miljøvurderinger også kan påhvile privatretlige organisationer, selskaber mv., uanset om enhederne er privat eller offentlig ejede, såfremt de ifølge lovgivningen – fx ved koncession, særlig tilladelse o.l. – er pålagt at forestå en af direktivet omfattet planlægning og er tillagt myndighedsbeføjelser, idet der henvises til dommen i EU-domstolens sag C-188/89 Foster and others v British Gas.

Miljøministerens bemyndigelse efter bestemmelsen i stk. 2 vil kun blive anvendt efter forhandlinger med de for lovområdet relevante myndigheder samt med de berørte selskaber mv.

Til § 3

Stk. 1, nr. 1, omhandler de planer og programmer, der i alle tilfælde er omfattet af lovforslagets regler om miljøvurderinger. Det drejer sig om planer og programmer inden for en række opregnede sektorer, såfremt de pågældende planer og programmer fastlægger rammer for fremtidige anlægstilladelser for projekter nævnt i lovforslaget enten i bilag 3 eller i bilag 4, og det uanset om projekterne efterfølgende vil være

VVM-pligtige. Lovforslagets bilag 3 og 4 svarer til VVM-direktivets bilag I og II.

Direktivet angiver ikke nærmere, hvad der skal forstås ved udtrykket at fastlægge rammer for fremtidige anlægstilladelser. Udtrykket vil normalt lede tanken hen på, at planen eller programmet har en styrende karakter for efterfølgende beslutninger, som kan få indflydelse på mulighederne for at kunne gennemføre besluttede miljøpolitikker, eller være grundlag for senere anlægstilladelser eller aktiviteter med hensyn til ikke blot beliggenheden, men også størrelse, udformning og driftsbetingelser.

Sådanne rammer kunne have karakter af udpegning af områder til placering af bestemte aktiviteter, anlægs størrelse, driftsform, anvendelse af ressourcer – både naturlige og økonomiske, idet lovforslaget dog undtager rene finansielle og budgetmæssige planer og programmer.

Som eksempler på planer og programmer, der som udgangspunkt (men med forbehold for det konkrete indhold af planen eller programmet) er omfattet af kravene om miljøvurdering efter stk. 1 kan i forhold til gældende lovgivning mv. nævnes følgende eksempler: Visse generelle landsplandirektiver, regionplaner, kommuneplaner, spildevandsplaner, vandforsyningsplaner og råstofplaner på havområder.

Stk. 1, nr. 2 fastsætter, at også andre planer og programmer end de i stk. 1 nævnte, der af den planlæggende myndighed vurderes at kunne påvirke et udpeget internationalt naturbeskyttelsesområde væsentligt, er omfattet af reglerne om miljøvurdering.

Det følger af habitatdirektivets (Rådets direktiv 92/43/EØF om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter) art. 6, stk. 3, at alle planer eller projekter, der ikke er direkte forbundet med eller nødvendige for lokalitetens forvaltning, men som i sig selv eller i forbindelse med andre planer og projekter kan påvirke en sådan lokalitet væsentligt, (skal) vurderes med hensyn til deres virkninger på lokaliteten under hensyn til bevaringsmålsætningerne for denne.

Habitatdirektivets bestemmelse er implementeret i § 6 i bekendtgørelse nr. 477 af 7. juni 2003 om afgrænsning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder. Det fremgår heraf bl.a., at der i redegørelsen til planforslag, som enten i sig selv eller i forbindelse med andre planer kan påvirke et internationalt naturbeskyttelsesområde væsentligt, skal indgå en vurdering af forslagens virkninger på det internationale naturbeskyttelsesområde, herunder på områdets naturtyper og levesteder samt på de arter, området er udpeget for at bevare.